

Svar på interpellation (2015:34) av Andrea Ström (M) om ekonomiskt bistånd

Jag vill börja med att tacka interpellanten för det angelägna ämne som lyfts. Det ekonomiska biståndet är en del i samhällets yttersta skyddsnet, och riktas till de personer som inte själva eller på annat sätt kan tillgodose sina behov. Det ekonomiska biståndet ska vara inriktat på att stärka individens resurser för att öka dennes möjligheter att bli självförsörjande. Det är därför viktigt att socialtjänsten har goda förutsättningar för att ge stöd till de personer som på ett eller annat sätt står långt ifrån arbetsmarknaden.

Som det framgår av interpellationen är det ekonomiska biståndet på historiskt låga nivåer i Stockholm. Mellan åren 2004 och 2014 minskade antalet hushåll som uppbar ekonomiskt bistånd någon gång under året från ca 24 500 till ca 16 000. Samtidigt ser vi att de hushåll som har långvariga behov av ekonomiskt bistånd inte i samma takt blir självförsörjande, och att den grupp som haft bistånd allra längst – fem år eller längre – knappt minskar alls. Jag delar därför interpellantens uppfattning om att det här är en viktig grupp att rikta särskilda insatser till.

Många personer som uppbar långvarigt ekonomiskt bistånd har en kort eller obefintlig utbildning, vilket gör det svårt för dem att få ett arbete på dagens arbetsmarknad. Därför är insatser som fokuserar på att öka utbildningsgraden av yttersta vikt. För att göra detta kommer ett system för prova på-studier att införas under nästa år, i arbetsmarknadsnämndens regi. Vi genomför även viktiga förstärkningar av vuxenutbildningen för att öka möjligheterna för människor att rusta sig för arbete.

Ett annat exempel på arbete riktat till gruppen som kommer att påbörjas under 2016 är inrättandet av ett samordningsförbund, FINSAM, tillsammans med arbetsförmedlingen, försäkringskassan och landstinget. Det blir ett sätt att samla samhällets olika resurser kring individen utifrån dennes behov. Då personer som har ett långvarigt behov av ekonomiskt bistånd ofta har det av fler orsaker än enbart en arbetslöshet tror jag att det här är ett mycket bra sätt att öka förutsättningarna för dem att hitta vägar tillbaka till arbete, alternativt konstateras berättigade till sjukpenning eller sjukersättning.

Andra viktiga verktyg är att utveckla de insatser som Jobbtorgens resursverksamhet erbjuder samt stadsdelarnas arbetsmarknadsåtgärder, exempelvis offentligt skyddat arbete, OSA.

Socialnämnden fick i 2014 års budget ett uppdrag att tillsammans med stadsdelsnämnderna utreda hur arbetet med rehabiliterande insatser kan utvecklas. Socialförvaltningen har inom ramen för det uppdraget haft gemensamma nätverksmöten med arbetsmarknadsförvaltningen och stadsdelsförvaltningarna med fokus på att utveckla arbetet med rehabilitering. Utvecklingsarbetet har också knutits till implementeringen av kartläggningsinstrumentet Förutsättningar inför arbete, FIA, där syftet bland annat är att få bättre underlag för att kunna besluta om insatser. I takt med att FIA implementeras kommer staden också att få information om behov av insatser på aggregerad nivå, vilket möjliggör en kontinuerlig utveckling av verksamheten. Jag kommer därför att följa och driva på arbetet framöver.

Avslutningsvis vill jag säga att det också behövs insatser från statligt håll. Arbetsförmedlingens stöd till målgruppen behöver stärkas. Den statliga utredning som nyligen presenterades, Arbetslöshet och ekonomiskt bistånd (SOU 2015:44), visade att gruppen som uppstår ekonomiskt bistånd får insatser i mindre omfattning från Arbetsförmedlingen än de som försörjer sig på annat sätt. En sådan snedfördelning behöver åtgärdas snarast.

Vidare finns behov av att utveckla de generella välfärdssystemen så att de omfattar fler personer. Personer som är sjuka eller arbetslösa ska i så liten utsträckning som möjligt utelämnas till att söka ekonomiskt bistånd för att klara sin försörjning. Det handlar framför allt om att höja lägstanivåerna på ersättningarna inom arbetslöshetsförsäkring och sjukförsäkring så att personer inte behöver söka kompletterande ekonomiskt bistånd, samt att se över villkoren för att omfattas av försäkringarna. När personer vars enda försörjningshinder är sjukdom eller arbetslöshet får ersättning genom de allmänna försäkringarna istället för genom ekonomiskt bistånd får också socialtjänsten bättre förutsättningar att ge stöd till de som har mer omfattande sociala problem. På så sätt kan fler personer nå egen försörjning snabbare.

Stockholm den 14 oktober 2015

Åsa Lindhagen